

Getto

Kategorie: Miejsca

Określenie to pojawiło się po raz pierwszy w kontekście planu izolacji łódzkich Żydów w okólniku prezydenta rejencji kaliskiej Friedricha Uebelhoera (vide) z 10 grudnia 1939 r. W kolejnych tygodniach, gdy niemieckie władze zintensyfikowały działania prowadzące do koncentracji Żydów, używano określenia „[Dzielnica zamieszkania dla Żydów](#)” (vide) – takie sformułowanie pojawiło się w Rozporządzeniu o utworzeniu getta (vide) z 8 lutego 1940 r. W dokumentacji administracji żydowskiej słowo „getto” zaczęto stosować na przełomie kwietnia i maja 1940 r., w momencie zamykania jego granic. Posłużył się nim m.in. Mordechaj Rumkowski (vide) w czasie [posiedzenia z 30 kwietnia 1940 r.](#) (vide), na którym zdecydowano o ramach organizacyjnych nowego organizmu administracyjnego.

Określenia tego użył również Dawid Sierakowiak (vide) w swoim Dzienniku (vide), komentując wprowadzenie 14 listopada 1939 r. obowiązku noszenia przez Żydów żółtych opasek połączonym z zakazem opuszczania mieszkań w godzinach od 17 do 8 (vide Godzina policyjna), nie odnosił się jednak do miejsca izolacji łódzkich Żydów, którego wówczas jeszcze nie było, lecz do potocznej nazwy dzielnic zamieszkanych przez Żydów.

Adam Sitarek

Źródła

Dokumenty i materiały do dziejów okupacji niemieckiej w Polsce, t. 3, cz. 1, oprac. A. Eisenbach, Warszawa-Łódź-Kraków: Centralna Żydowska Komisja Historyczna, 1946, s. 26–31; „Lodscher Zeitung”, 9.02.1940, nr 40; „Lodscher Zeitung”. 11–12.02.1940, nr 42/43, s. 5; D. Sierakowiak, Dziennik, oprac. A. Sitarek, E. Wiatr, Warszawa: Żydowski Instytut Historyczny, 2016, s. 96–98.

Tagi

administracja żydowska administracja niemiecka język getta
topografia getta

Data aktualizacji: 30-07-2026

Data dodania: 24-04-2025